

HAVEVANDING

6. søndag efter påske

Som gode forvaltere af Guds mangfoldige nåde skal enhver af jer tjene de andre med den nådegave, han har fået. Den, der taler, skal tale med ord fra Gud; den, der tjener, skal tjene med *den* kraft, Gud giver, for at Gud i alle ting må blive herliggjort ved Jesus Kristus.

1. Peters brev, 4, v. 10-11

Jeg fik en god idé den anden aften. Det var sådan set ikke en ny idé, for jeg fik den også sidste år. Og formentlig også året før. Men det gode ved en lidt ustabil hukommelse er, at man sagtens kan få den samme gode idé mange gange :-)

Idéen var ret simpel. Vi havde plantet nogle nye stauder og blomster i haven, og det var jo forrygende forårsvejr, så der måtte vand til. Den første aften gik jeg så i fast rutefart fra vandhanen og rundt til de forskellige bede med vandkanden. Det siger jo sig selv, at sådan en vandkande skal fyldes op, for at planterne kan få noget ud af den.

Aftenen efter var det, jeg fandt på at jeg bare kunne

koble haveslangen til vandhanen og så tage slangen med rundt. Så var der jo hele tiden vand. Jeg slap for den tunge vandkande, og planterne fik langt mere vand ud af det, fordi jeg ikke sådan blev træt. Genialt. Og fuldstændig indlysende.

Som mennesker glemmer vi så tit den taktik. Vi vil gerne tjene Gud og tjene vore medmennesker og gøre alt det gode, vi kan. Samtidig ved vi godt, at vi indimellem har brug for at blive fyldt op. Det gør vi så ved at sætte tid af til at læse i Bibelen, tale med andre om Gud eller gå i kirke. Vandringen frem og tilbage mellem de mennesker, vi skal tjene og den Gud, der skal fylde os op, kender vi alt for godt.

Helligånden er en vandslange. De planter, vi skal være noget for, får meget mere ud af os, hvis vi kobler slangen til kilden. Vi bliver mere nærværende i de "bede", vi skal dyrke. Og vi skal ikke bruge nær så meget energi på at prioritere, om vi skal hen til vandhanen eller ud med vandkanden.

Det er da genialt. Og så er det ikke engang noget nyt! Vi trænger bare til at få idéen igen!

